

LIVSINDKOMST I KVINDEFAG OG MANDEFAG

METTE DEDING & CECILIE WEATHERALL, SFI

NOTAT 22. APRIL 2008

1. FORMÅL OG KONKLUSION

Formålet med dette notat er at udregne livsindkomster for forskellige typiske kvindefag og mandefag. Analysen bygger på beregning af livsindkomster for stiliserede personer gennem et helt arbejdsliv, dels den potentielle faktorlivsindkomst – som svarer til, hvad man ville kunne tjene gennem et helt arbejdsliv på fuldtid uden afbrydelser, og dels forskellige faktiske og korrigerede faktorslivsindkomster, hvor vi tager højde for perioder uden beskæftigelse. Beregningsmetoderne stemmer overens med beregningsmetoden fra Det økonomiske Råd (DØR, 1991). Notatet er bestilt af FOA.

En persons livsindkomst afhænger af den løn som modtages for ens produktivitet. En persons produktivitet kan komme til udtryk i dennes uddannelsesniveau og erhvervs erfaring. Andre sociale baggrundsfaktorer, som antal børn, etnicitet mv., kan også påvirke en persons produktivitet og har dermed betydning for livsindkomsten. Samtidig er der en klar forskel på hvordan personer med samme uddannelse bliver aflønnet i den private sektor og i den offentlige sektor, eventuelt fordi det er svært at prisfastsætte de offentlige ydelser sammenlignet med private varer, og dermed er det svært at fastsætte aflønningen. Det har yderligere betydning hvilken branche personen arbejder indenfor, for eksempel forventes beskæftigelsesmulighederne og lønniveauet reduceret, hvis man arbejder i en branche som begynder at outsource deres produktion. Sidst men ikke mindst er det klart at fravær som fx ledighed, orlov, sygdom, barsel mv. også kan påvirke en persons produktivitet og dermed påvirke den forventede livsindkomst.

I dette notat er beregningerne af livsindkomster foretaget for tre typiske kvindefag (dagplejere & pædagogmedhjælpere, SOSU-hjælpere og SOSU-assistenten) og for tre typiske mandefag (vejmænd, lastbil chauffører og svejsere). Disse grupper er sammenlignelige med hensyn til uddannelsesniveau. For både kvindefag og mandefag finder vi, at den beregnede livsindkomst stiger med uddannelsesniveau. Livsindkomsten er således højere for SOSU-hjælpere end for dagplejere & pædagogmedhjælpere og højere for SOSU-assistenten end for SOSU-hjælpere; og tilsvarende for mandefagene. Men derudover finder vi klare indkomstforskelle mellem kvindefag og mandefag. Forskellen i potentiel faktorlivsindkomst for faggrupperne uden uddannelse er omkring 8 % (vejmænd sammenlignet med dagplejere & pædagogmedhjælpere). For faggrupperne med de korteste uddannelser er forskellen ca. 13 %. (lastbil chauffører sammenlignet med SOSU-hjælpere), mens der er ca. 26 % forskel i livsindkomster for faggrupperne med mest uddannelse (svejsere sammenlignet med SOSU-assistenten). Det skal dog bemærkes, at de to sidstnævnte mandefag er i den private sektor, hvorfor forskellen både kan siges at være en kønsforskel og en sektorforskel.

Udover beregningen af den potentielle faktorlivsindkomst – som er et stiliseret mål for lønsindkomst gennem et helt arbejdsliv på fuldtid uden afbrydelser eller tidlig tilbagetrækning - beregner vi et antal korrigerede livsindkomster, hvor vi tager højde for tilbagetrækning, ledighed, sygdom, deltidsbeskæftigelse og transfereringer i forbindelse med fravær (fx dagpenge og efterløn). De korrigerede livsindkomster ligger tættere op af virkeligheden på det danske arbejdsmarked. Disse korrektioner ændrer selvfølgelig niveauerne for livsindkomsterne, men påvirker kun forholdet mellem grupperne marginalt. Der er dog en tendens til at livsindkomstforskellene mellem kvindefag og mandefag reduceres, når der tages højde for gennemsnitlig tilbagetrækning, ledighed, sygdom og transfereringer i forbindelse med fravær. Dette gælder således for vej mænd ift. dagplejere & pædagogmedhjælpere samt for svejsere ift. SOSU-assistenten, mens forskellen mellem lastbil chauffører og SOSU-hjælpere øges en anelse som følge af korrektionerne. Det må dog samlet konkluderes, at den primære forskel i

livsindkomster mellem kvindefag og mandefag stammer fra forskelle i timelønninger, mens forskelle i fravær og tilbagetrækning betyder mindre.

Resten af notatet er opbygget som følger. Først beskrives data (afsnit 2) og den præcise afgrænsning af faggrupperne (afsnit 3). Derefter beskrives beregningsmetoden nærmere (afsnit 4). I afsnit 5 præsenteres resultatet af beregningerne. Endelig findes der i bilaget forskellige tabeller og figurer, der nærmere forklarer beregningernes antagelser.

2. DATA

Analysen anvender registerdata fra Danmark Statistik. Fra den kommunale, private og statslige lønstatistik har vi detaljerede lønoplysninger for alle job i perioden 2002-2005. Lønstatistikken omfatter alle ansættelsesforhold på det danske arbejdsmarked, hvor personer er ansat på normale vilkår i virksomheder med mindst 10 ansatte, hvor ansættelsesforholdet er af mindst én måneds varighed, og hvor den gennemsnitlige arbejdstid er mindst 8 timer om ugen. Disse joboplysninger kobles sammen med personspecifikke oplysninger fra Individ, familie og hustandsregistret og Registret for de ledighedsberørte, som fx uddannelse, alder og ledighedsgrad. Det samlede datasæt indeholder således som udgangspunkt informationer om samtlige job på det danske arbejdsmarked, i det omfang de er omfattet af Danmarks Statistiks lønstatistik. I analysen ser vi kun på job for 20-64-årige – vi antager således, at analysens gennemsnitsperson er i uddannelsessystemet, indtil han/hun bliver 20 år, og at han/hun bliver folkepensionist som 65-årige. Vi ekskluderer derfor alle job, som personer under 20 år eller over 64 år bestrider, i beregningerne af livsindkomsterne.

3. FAGGRUPPER

Da livsindkomst i høj grad afhænger af uddannelseslængde, er det vigtigt at finde faggrupper med samme uddannelseslængde, når livsindkomsten for kvinde- og mandefag sammenlignes. For analysen er udvalgt tre kvindefag og tre mandefag, som er sammenlignelige mht. uddannelseslængde (se tabel 1). Faggrupperne er altså homogene mht. uddannelseslængde. Disse faggrupper er valgt, fordi FOA tidligere har arbejdet med lønnen for disse grupper (Warming, 2007).

TABEL 1

Sammenlignelige kvinde- og mandefag

Kvindefag	Mandefag
Dagplejer og pædagogmedhjælper	Vejmand
SOSU-hjælper	Lastbilchauffør
SOSU-assistent	Svejsere

Den præcise afgrænsning af faggrupperne foretages ved hjælp af arbejdsfunktion, uddannelsesniveau og sektor. Arbejdsfunktion defineres ud fra en sekscifret beskæftigelsesnomenklatur, som inddeler fag i grupper efter beslægtede arbejdsfunktioner (DISCO). DISCO-koden er opbygget trinvist i hovedgrupper og undergrupper med et noget forskelligt detaljeringsniveau for forskellige grupper på arbejdsmarkedet (fx er der typisk langt flere underkategorier for industriarbejdere end for servicearbejdere). Afhængigt af faggruppen anvender vi således enten 3-, 4- eller 6 cifre af DISCO-koden. Samtidig tager vi højde for lønmodtagernes højst fuldførte uddannelse, så faggrupperne bliver så homogene som muligt (HFFSP). Til sidst inddeles faggrupperne i sektorer, hvilket igen skyldes et ønske om at få faggrupperne så homogene som muligt. Den præcise afgrænsning af faggrupperne findes i tabel 2.

TABEL 2
Definition af faggrupper

Faggruppe	Beskæftigelse		Uddannelse*		Sektor
	Disco ²	Arbejdsfunktion	HFFSP ³	Uddannelsesniveau*	
Dagplejer og pædagogmedhjælper ¹	5131	Børnepasning og pædagogisk hjælp		Ufaglært dvs. et uddannelsesniveau mindre end erhvervsfaglig	Kommune
SOSU-hjælper	5132	Plejearbejde på institution	35901520	Social- og sundhedshjælper 1 år 2 mdr. (ekskl. grundforløb)	Kommune
	5133	Omsorgsarbejde i private hjem			
	5139	Omsorgs- og plejearbejde i øvrigt			
SOSU-assistent	5132	Plejearbejde på institution	35902010	Social- og sundhedsassistent 2 år 10 mdr. (ekskl. grundforløb)	Kommune
	5133	Omsorgsarbejde i private hjem			
	5139	Omsorgs- og plejearbejde i øvrigt			
Vejmand	916	Renovationsarbejde (gade, sne)		Ufaglært dvs. et uddannelsesniveau mindre end erhvervsfaglig	Kommune
	921	Medhjælp i landbrug, gartneri, fiskeri, og skovbrug			
	931	Manuelt arbejde i bygge- og anlægssektoren			
Lastbil chauffør	8324	Kørsel af last- og tankbil	35856015	Chauffør, dagligvarer	Privat
			35856080	Salgschauffør	
			35856060	Chauffør, all round	
			35856045	Chauffør, levende dyr	
			35856065	Flyttechauffør	
			35856020	Chauffør, container	
			35856070	Eksporthauffør	
7212	Svejsarbejde	35543042	Svejsere (2 år 6 mdr)	Privat	
823220	Betjening af maskiner inden for plastindustrien		Plastsvejsere (2 år)		
826990	Betjening af andre maskiner inden for tekstil-, skind- og lædervareindustrien		Industrisvejsere (2 år)		

* Uddannelseslængde er fra Warming (2007)

¹ Bemærk, at pædagogmedhjælpere med pædagogisk grunduddannelse (PGU) ikke er medtaget i analysen, da vi ønsker at sammenligne livslønnen for to grupper af ufaglærte.

² DISCO: Medarbejdernes arbejdsfunktion (Dansk version af ISCO88, International Standard Classification of Occupations)

³ HFFSP: Højeste fuldførte uddannelse.

Antallet af observationer i de enkelte faggrupper varierer meget, og specielt er der få observationer i grupperne lastbilchauffører og svejsere. For at få nok observationer til analysen har vi derfor valgt at se på det samlede antal observationer for perioden 2002-2005 (se tabel 3). Bemærk, at der er så få kvindelige lastbilchauffører og svejsere, at vi ikke kan lave særskilte analyser for disse kvinder.

TABEL 3

Antal observationer i de enkelte faggrupper

Faggruppe	Samlet antal observationer	Antal kvinder	Antal mænd	Andel kvinder
Dagplejer og pædagogmedhjælper	151.717	119.178	32.539	78,6
SOSU-hjælper	92.409	89.102	3.307	96,4
SOSU-assistent	60.807	58.402	2.405	96,0
Vejmand *	24.646	2310	22.336	9,4
Lastbilchauffør *	622	18	604	3,0
Svejsjer	709	36	673	5,3

Note: Samlet antal observationer for perioden 2002-2005

* Antallet af kvinder er så lille, at de ikke vil blive inkluderet i livsindkomstberegningerne

4. BEREGNINGSMETODE

Beregningen af livsindkomster bygger på en række antagelser omkring et typisk arbejdsliv, herunder gennemsnitlig tilbagetrækningsalder fra arbejdsmarkedet og gennemsnitligt fravær. Livsindkomsten kan således fortolkes som indkomsten for en person, der gennemlever et stiliseret arbejdsliv. Livsindkomstberegningerne er begrænsede på flere måder. For det første inkluderer vi kun simple transferringer fra det offentlige og ser ikke på omfordeling via skattesystemet (alle beregninger er brutto-beregninger). For det andet inkluderer analysen ikke kausale effekter, såsom at kvinder/mænd med børn gennemsnitligt tjener mindre/mere end kvinder/mænd uden børn, eller at fravær fra arbejdsmarkedet påvirker fremtidige muligheder. Det skal også bemærkes, at vi ved beregningen af livsindkomsterne tager udgangspunkt i lønnen inden for et givet fag – det vil sige, at vi ikke tager højde for, at nogle personer skifter job undervejs i karrieren.

4.1 FAKTORLIVSINDKOMSTER

Den første beregning er af den såkaldte *potentielle faktorlivsindkomst*, dvs. en beregning af hvor meget en person vil tjene over et helt arbejdsliv på fuldtid (37 timers arbejdsuge) uden afbrydelser eller tilbagetrækning før tid. En generel forudsætning for beregningen er, at diskonteringsfaktoren antages at være lig stigningen i realindkomst, dvs. at vi antager, at den løn, som fx en 40-årig får i dag, svarer til det, som en 20-årig vil tjene om 20 år målt i nutidskroner. Dette er en standard antagelse ved beregning af livsindkomster (se også DØR, 1991). Betegnelsen faktorindkomst henviser til, at der udelukkende er tale om lønindkomst, altså indkomst fra arbejdsmarkedet.¹

Udover den potentielle faktorlivsindkomst skelner vi i beregningerne mellem den *faktiske faktorlivsindkomst* og den *korrigerede faktorlivsindkomst*. Ved beregningen af den *faktiske faktorlivsindkomst* korrigeres den potentielle faktorlivsindkomst for perioder uden beskæftigelse inden for den erhvervsaktive alder. Perioder uden beskæftigelse vil primært skyldes ledighed eller tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, men kan også skyldes sygefravær eller barselsfravær. Den *korrigerede faktorlivsindkomst* tager højde for, at personer kompenseres for indkomstbortfald i forbindelse med fx arbejdsløshed og tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet gennem offentlige transferinger. Vi indregner derfor kompensation i form af efterløn, førtidspension og dagpenge (ved arbejdsløshed, sygdom eller barsel). Vi indregner derimod ikke afledede transferinger fx i form af ændret boligstøtte, og vi indregner heller ikke transferinger gennem skattesystemet. Vi beregner således ikke disponible livsindkomster.

¹ Faktorindkomst kan i nogle tilfælde omfatte lønindkomst og kapitalindkomst, men i denne analyse omfatter faktorindkomst ikke kapitalindkomst

4.2 LØNBEGREB

Et traditionelt stridspunkt i forbindelse med fx ligelønsberegninger er, hvilket *lønbegreb* analysen skal bygge på. Fx vil forskellen mellem lønnen i kvindefag og lønnen i mandefag afhænge af, om man anvender en timeløn pr. betalt time eller pr. præsteret time (hvor præsterede timer er lig med betalte timer minus fravær fx i forbindelse med sygdom eller barsel). Da kvinder gennemsnitligt er mere fraværende end mænd, har dette naturligvis betydning (Deding & Wong, 2004).

Fremadrettet i forbindelse med indførelsen af loven om kønsopdelte lønstatistikker er der dog blevet enighed mellem Danmarks Statistik og arbejdsmarkedets parter om, at det lønbegreb, der fremover skal anvendes, er et udvidet smalfortjenestebegreb. Denne løn svarer til den løn, der står på den enkelte medarbejders lønseddel, og består af grundløn, forskellige faste eller midlertidige tillæg (kvalifikationstillæg, funktionstillæg, præstationsbestemte tillæg som bonus), samt pension og personalegoder i det omfang, de er skattepligtige. Lønbegrebet indeholder derimod ikke genetillæg og øvrige arbejdsomkostninger og er ikke påvirket af individuelt fravær.

I analysen anvender vi den udvidede smalfortjenesteløn. Bemærk, at den smalfortjeneste, som i dag er beregnet af Danmarks Statistik, er eksklusiv pension og personalegoder. Vi korrigerer derfor den løn, der anvendes til beregningerne, ved at tillægge pension og personalegoder til den oplyste smalfortjeneste.^{2,3}

Som nævnt ser vi på job i den samlede periode 2002-2005. For at tage højde for udviklingen i priser fremskriver vi lønningerne for perioden 2002-2004 til 2005-lønninger ved hjælp af forbrugerprisindekset.⁴ Vi neutraliserer altså prisstigninger, men tillader reallønsstigninger. I analysen anvender vi medianlønninger beregnet inden for faggrupper på 5-års intervaller – dvs. medianlønnen for de 20-24-årige, de 25-29-årige osv. Vi anvender medianløn (den midterste løn i gruppen) i stedet for gennemsnitsløn, fordi denne er mindre følsom overfor lønninger, der ligger langt fra de øvrige (outliers). En oversigt over de medianlønninger, der anvendes i analysen, findes i tabel 4. Medianlønnen blandt alle faggrupper stiger med alderen som forventet, med undtagelse af medianlønnen blandt de 45-49 årige lastbilchauffører og svejsere. Faldet i medianlønnen for de sidst nævnte faggrupper skyldes at der er for få observationer indenfor aldersgruppen til at medianlønnen præcist kan beregnes.

TABEL 4.

Medianlønninger (udvidet smalfortjeneste)

Alder	Dagpleje & Pædagogmedhj.	Sosu-hjælper	Sosu-assistent	Vejmand	Lastbil-chauffør	Svejsere
20-24 år	106,71	117,17	129,22	108,52	132,79	186,00
25-29 år	112,24	123,12	132,28	122,31	138,99	185,91
30-34 år	120,38	125,13	135,36	132,29	147,14	186,45
35-39 år	126,81	126,85	138,40	138,94	149,87	185,47
40-44 år	130,22	128,71	143,16	141,87	149,87	187,12
45-49 år	132,27	130,22	146,95	142,60	141,18	143,41
50-54 år	132,26	131,56	147,28	141,78	160,17	179,46
55-59 år	132,20	134,32	148,06	142,90	141,27	174,44
60-64 år ¹	132,49	135,85	150,41	142,82	-	171,82
I alt	125,06	128,10	141,24	134,89	145,16	177,79

Note: Medianløn for perioden 2002-2005, målt i 2005 priser

¹ Bemærk, at der ikke findes nogen lastbilchauffører i aldersgruppen 60-64 år i datamaterialet, derfor antages medianlønnen for denne gruppe at være lig med medianlønnen for de 55-59-årige.

² Fremadrettet vil Danmarks Statistiks definition sandsynligvis blive korrigeret tilsvarende.

³ Enkelte pensioner og personalegoder oplyses at være negative. Vi sætter disse lig 0 i vores beregninger af smalfortjenesten.

⁴ Forbrugerprisindeks, hvor 2002=100, 2003=102,1 2004=103,3, 2005=105,1

4.3 TILBAGETRÆKNING OG FØRTIDSPENSION

Ved beregningen af den faktiske faktorlivsindkomst tager vi først højde for, at mange trækker sig tilbage fra arbejdsmarkedet før folkepensionsalderen. I bilaget, figur B1-B5, vises beskæftigelsen opdelt på alder og køn for de hovedområder, som faggrupperne i denne analyse hører under.⁵ For alle grupper er overgangen til efterløn tydelig, idet der er markant færre beskæftigede blandt de 60-64-årige. Det mest sandsynlige scenarie er derfor, at beregningernes standardperson går på efterløn, hvilket vi derfor tager højde for i beregningen af den faktiske faktorlivsindkomst. Det er vanskeligt at finde præcise tal for gennemsnitlig tilbagetrækningsalder. Antagelsen om, hvornår en standardperson går på efterløn bygger derfor på en generel vurdering af Statistikbankens (Danmarks Statistik) information om personer på efterløn opdelt efter A-kasser (se bilaget, tabel B1). Den præcise tilbagetrækningsalder afhænger af faggruppe og køn, men generelt antager vi, at en standardkvinde går på efterløn som ca. 60,5-årig, mens en standardmand går på efterløn som ca. 61-årig.⁶

Et alternativt scenarium er, at standardpersonen må trække sig endnu tidligere tilbage fra arbejdsmarkedet på førtidspension fx pga. nedslidning. Det har ikke været muligt at finde tal for førtidspension fordelt på faggrupper. Derimod ved vi fra Statistikbanken (Danmarks Statistik), at flere kvinder end mænd modtager førtidspension. I 2005 modtog 6,6 % af kvinder i alderen 20-59 år førtidspension, men det samme var tilfældet for 5,6 % af mændene i samme aldersinterval (se bilaget, tabel B2). Vi beregner derfor en faktisk faktorlivsindkomst baseret på en antagelse om, at man er på førtidspension denne andel af perioden fra 20-59 år. Dette kan omregnes til, at vi antager, at standardkvinden går på førtidspension som 57,4-årig, mens standardmanden går på førtidspension som 57,8-årig.

4.4 LEDIGHED, SYGE- OG BARSLSFRAVÆR

Vi inkluderer gennemsnitlig risiko for ledighed, samt syge- og barselsfravær. De gennemsnitlige ledighedsrisici, sygefravær og barselsfravær er identificeret fra egne data. Det vil sige, at vi anvender det antal dage, som kvinder og mænd i de forskellige faggrupper gennemsnitligt er syge, ledige eller på orlov uden løn i vores data. Det skal bemærkes, at fordi vores datamateriale kun indeholder personer, der har været i beskæftigelse i løbet af de givne år, vil vi undervurdere antallet af fraværsdage grundet sygdom, ledighed eller barsel, fordi vi ikke ser på personer, der har været uden beskæftigelse hele året (hvad enten dette skyldes ledighed, sygdom eller barsel). De gennemsnitlige ledighedsfrekvenser, syge- og barselsfrekvenser indgår i beregningerne særskilt mht. faggruppe, køn og alder (se bilaget, tabel B3).

4.5 EFTERLØN, FØRTIDSPENSION OG DAGPENGE

Udover at se på hvornår lønmodtagerne ikke får løn i forbindelse med ledighed, sygdom og barsel, laver vi nogle stilistiske beregninger af hvilke transfereringer lønmodtageren modtager i forbindelse med fraværet. I tabel fem angives transfereringssatserne. Vi vælger at anvende maksimumsatserne af de forskellige transfereringstyper, hvilket betyder, at vores livsindkomstberegninger er et maksimumbeløb for, hvad gennemsnitspersonen kan få. Det skal også bemærkes, at i alle beregningerne hvor vores standardpersoner arbejder fuldtid anvender vi fuldtidssatser. I de beregninger hvor vores standard person er deltidsbeskæftiget, antager vi at personen modtager en dagpengesatse svarende til deltid.

⁵ Bemærk, at man i statistikbanken ikke kan skelne mellem SOSU-medhjælpere og -assistenter.

⁶ Der er generelt ikke stor kønsforskel i, hvornår man går på efterløn inden for en uddannelseskategori. Derimod er der stor forskel på tværs af uddannelseskategorier på arbejdsmarkedet, hvilket ville komme frem, hvis faggrupper med mellemlang eller lang videregående uddannelse var inkluderet i analysen.

TABEL 5

Anvendte transfereringssatser i 2005

Periode uden løn	Modtager
Tilbagetrækning 60-64 Førtidspension 55-59	Efterløn: 607 kr./dag i 5 af ugens dage Enlige: 170.076 kr./år Dagpenge: max 667 kr./dag i 5 af ugens dage
Ledighed Sygdom & Barsel	Dagpenge: deltid 445 kr./dag i 5 af ugens dage Dagpenge: 3.332 kr./uge

5. RESULTATER

Resultatet af livsindkomstberegningerne findes i tabel 6 nedenfor. Dette er de beregnede tal for hhv. den potentielle faktorslivsindkomst og den faktiske/korrigerede faktorslivsindkomst for forskellige scenarier. De procentvise forskelle mellem faggrupperne er angivet i tabel 7, hvor vejtmænd er stillet overfor dagplejere og pædagogmedhjælpere, chauffører er stillet overfor SOSU-hjælpere, og svejsere er stillet overfor SOSU-assistenten. Beregningerne i tabel 6 og 7 inkluderer alle ansatte i en given faggruppe uanset køn. Beregningerne er også foretaget for mænd og kvinder særskilt inden for hver enkelt faggruppe, hvor det kan lade sig gøre. Resultatet af disse beregninger findes i bilaget, tabel B4 og B5.

Det skal understreges, at beregningerne er meget stilistiske og bygger på en lang række forudsætninger og antagelser. Man kan derfor ikke fortolke tallene som faktiske personers livsindkomst. Derimod kan beregningerne bruges til at sammenligne mellem grupperne, fordi beregningerne bygger på de samme antagelser for alle grupper.

TABEL 6

Livsindkomster for kvindefag og mandefag (1000kr.), 2002-2005

Faggruppe	livsløn1	livsløn2a	livsløn2b	livsløn3a	livsløn3b	livsløn4	livsløn5
Dagpl. & pæd.mh.	10.797	9.692	8.908	10.373	9.973	9.165	10.229
SOSU-hjælper	11.089	9.944	9.143	10.636	10.219	9.674	10.560
SOSU-assistent	12.230	10.961	10.077	11.652	11.153	10.797	11.596
Vejmand	11.689	10.577	9.738	11.222	10.768	9.752	10.961
Lastbilchauffør	12.522	11.408	10.533	12.055	11.564	11.199	11.973
Svejsere	15.380	14.058	12.952	14.689	13.967	13.540	14.427
Faggruppe	livsløn6	livsløn7	livsløn8	livsløn9	livsløn10	Livsløn11	
Dagpl. & pæd.mh.	9.105	10.212	9.072	10.205	7.356	8.361	
SOSU-hjælper	9.578	10.532	9.500	10.512	7.702	8.650	
SOSU-assistent	10.706	11.563	10.575	11.522	8.575	9.485	
Vejmand	9.690	10.941	9.682	10.938	7.850	8.919	
Lastbilchauffør	11.017	11.903	11.009	11.900	8.926	9.775	
Svejsere	13.420	14.369	13.408	14.363	10.871	11.741	

TABEL 7

Procentuel forskel på livsindkomst i kvindefag og mandefag, 2002-2005

Faggruppe	livsløn1	livsløn2a	Livsløn2b	livsløn3a	livsløn3b	livsløn4	livsløn5
Vejm-Dagpl. & pæd.mh.	8,3	9,1	9,3	8,2	8	6,4	7,2
Chauf - SOSU-hjælper	12,9	14,7	15,2	13,3	13,2	15,8	13,4
Svejsere-SOSU-assistent	25,8	28,3	28,5	26,1	25,2	25,4	24,4

Faggruppe	livsløn6	livsløn7	livsløn8	livsløn9	livsløn10	livsløn11
Vejm-Dagpl. & pæd.mh.	6,4	7,1	6,7	7,2	6,7	6,7
Chauf - SOSU-hjælper	15	13	15,9	13,2	15,9	13
Svejsere-SOSU-assistent	25,3	24,3	26,8	24,7	26,8	23,8

POTENTIEL FAKTORLIVSINDKOMST (LIVSLØN 1)

Den første livsindkomstberegning er af den potentielle faktorlivsindkomst, dvs. den potentielle indtjening gennem et helt liv. Den potentielle faktorlivsindkomst er et noget abstrakt begreb, men giver et billede af, hvor meget en person vil tjene, hvis personen er heltidsbeskæftiget, uden nogen form for fravær i hele den erhvervsaktive periode fra 20-64 år, og følger en gennemsnitlig lønprofil i forhold til alder for personer i den givne faggruppe.⁷

Som det ses i tabel 6 afhænger den potentielle faktorlivsindkomst meget af uddannelsesniveau. Den potentielle livsløn er således højere for SOSU-hjælpere end for pædagogmedhjælpere og højere for SOSU-assistenten end for SOSU-hjælpere. Tilsvarende er lønnen for chauffører højere end lønnen for vejtmænd, mens lønnen for svejsere er højere end lønnen for chauffører. Men derudover er der også tydelig forskel på den beregnede potentielle faktorlivsindkomst for kvindefagene og mandefagene. Den potentielle faktorlivsindkomst for vejtmænd er således ca. 8 % højere end den potentielle faktorlivsindkomst for dagplejere og pædagoger (se tabel 7). For chauffører og SOSU-hjælpere er forskellen ca. 13 %, mens forskellen mellem svejsere og SOSU-assistenten er ca. 26 %. Det lader således til, at forskellen tilsyneladende er større, jo højere uddannelsesniveau faggruppen har. Det skal dog bemærkes, at mens alle tre kvindefagsområder er kommunale områder, er vejtmændene for mændenes vedkommende kommunalt ansatte, mens chauffører og svejsere er privat ansatte. Der er således både en kønsforskel og en sektorforskel mellem de sidstnævnte faggrupper. Forskellen i de potentielle faktorlivsindkomster skyldes primært forskelle i timelønnen mellem faggrupper og køn.

FAKTISK FAKTORLIVSINDKOMST MED TILBAGETRÆKNING FRA ARBEJDSMARKEDET

(LIVSLØN 2A OG 2B)

Mange personer forlader arbejdsmarkedet før folkepensionsalderen. Det mest almindelige er at trække sig tilbage som 60-61-årig for at gå på efterløn. Dette betyder, at man mister livsindkomst fra de sidste år på arbejdsmarkedet, hvorfor livsindkomsten selvfølgelig falder i forhold til det foregående scenarium. Fordi kvinder gennemsnitligt trækker sig tilbage lidt tidligere end mænd (kvinder 60,5 og mænd 61,0), øges forskellen i livsindkomsten mellem kvindefag og mandefag i dette scenarium (se livsløn 2a i tabel 7). Forskellen er størst for den højest uddannede gruppe, hvor lønnedgangen er størst.

⁷ I beregningerne bliver der ikke skelnet mellem fuldtids- og deltidsbeskæftigede, hvilket skyldes, at Danmarks Statistiks klassificering af fuldtids- og deltidsbeskæftigede ikke gælder for timelønnede, hvilket er problematisk, da specielt mange svejsere er timelønnede. Formelt burde en deltidsbeskæftiget og en fuldtidsbeskæftiget ikke have en forskellig timeløn, hvis de udfører det samme job, hvilket betyder, at det er irrelevant, at vi skelner mellem fuldtids- og deltidsbeskæftigede i vores timelønsberegninger.

Et andet muligt scenarium er, at man trækker sig tilbage før 60-års alderen, fx fordi man går på førtidspension pga. nedslidning. Vi har beregnet den faktiske faktorlivsindkomst i et scenarium, hvor man som kvinde trækker sig tilbage som 57,4-årig og mand som 57,6-årig (jf. tidligere beskrivelse af antagelsen) (livsløn 2b). Igen ændrer det ikke meget ved det samlede forhold mellem faggrupperne, selvom den samlede sum selvfølgelig er mindre. Dog skal det bemærkes, at korrektionen for førtidspension tilsyneladende betyder mest for gruppen af chauffører og SOSU-hjælpere.

KORRIGERET FAKTORLIVSINDKOMST MED TILBAGETRÆKNING FRA ARBEJDSMARKEDET (LIVSLØN 3A OG 3B)

I den korrigerede faktorlivsindkomst tager vi højde for, at perioder uden for arbejdsmarkedet ikke er fuldstændigt uden indkomst, idet personerne kompenseres via offentlige transfereringer. Vi inkluderer derfor i næste skridt af analysen en gennemsnitligt efterlønstakst for perioden 60-64 år afhængig af den udregnede tilbagetrækningsalder samt en gennemsnitlig førtidspensionstakst for perioden fra den beregnede førtidspensionsalder (livsløn 3a og livsløn 3b). Som det ses modvirker transfereringerne både faldet i livsindkomster og forholdet mellem grupperne. Man kan altså ikke konkludere, at forskellige tilbagetrækningsmønstre påvirker forholdet mellem de enkelte faggruppers livsindkomster i væsentligt omfang.

Som tidligere nævnt viser Statistikbankens beskæftigelsestal, at den typiske tilbagetrækningsalder er lige efter de 60 år. I de følgende beregninger anvendes derfor scenariet, hvor personerne går på efterløn frem for førtidspensionsscenarioet.

FAKTISK FAKTORLIVSINDKOMST MED TILBAGETRÆKNING OG LEDIGHED (LIVSLØN4)

I den næste beregning tager vi højde for, at der kan være forskel mellem gruppernes ledighedsrisiko. Vi anvender gennemsnitlig ledighedsgrad for 5-års aldersintervaller som beskrevet tidligere. Forskellen i gennemsnitlig ledighedsgrad påvirker faggrupperne forskelligt (livsløn 4). For vej-mænd/pædagogmedhjælpere falder forskellen i livsindkomst ca. 1,5 % -point; for chauffører/SOSU-hjælpere stiger forskellen i livsindkomst ca. 2 % -point; mens forholdet mellem svejsere og SOSU-assistenten er uændret. Disse forskelle afspejler de forskellige ledighedsprofiler mellem grupperne – fx skyldes faldet for den første gruppe, at vejmandenes ledighed er større end dagplejere & pædagogmedhjælpere. Grunden til, at forskellene mellem grupperne ikke er endnu større skyldes formentlig, at den gennemsnitlige ledighed er meget lav i perioden 2002-2005.

KORRIGERET FAKTORLIVSINDKOMST MED TILBAGETRÆKNING OG LEDIGHED (LIVSLØN5)

Igen korrigerer vi livsindkomsten i forhold til, at ledighedsperioder ikke er helt uden indkomst. Vi antager således, at personerne modtager dagpenge under ledighed. Denne korrektion trækker modsat den foregående korrektion, således at forskellen mellem grupperne stiger lidt for vej-mænd vs. dagplejere & pædagogmedhjælpere, mens den falder lidt for de øvrige grupper.

FAKTISK FAKTORLIVSINDKOMST MED TILBAGETRÆKNING, LEDIGHED OG SYGEFRAVÆR (LIVSLØN6) SAMT KORRIGERET FAKTORLIVSINDKOMST MED TILBAGETRÆKNING, LEDIGHED OG SYGEFRAVÆR (LIVSLØN7)

Denne beregning giver resultater meget identiske til korrektionen for ledighed ovenfor. Dvs. at vi ikke kan påvise store forskelle mellem grupperne som følge af forskelle i gennemsnitligt sygefravær. Igen skal det pointeres, at vores gennemsnitlige estimerede sygefravær blandt de beskæftigede i perioden 2002-2005 er en minimumsværdi, da personer, der har været uden beskæftigelse et helt kalenderår, ikke er med i datamaterialet.

FAKTISK FAKTORLIVSINDKOMST MED TILBAGETRÆKNING, LEDIGHED, SYGEFRAVÆR OG BARSELSFRAVÆR (LIVSLØN 8) SAMT KORRIGERET FAKTORLIVSINDKOMST MED TILBAGETRÆKNING, LEDIGHED, SYGEFRAVÆR OG BARSELSFRAVÆR (LIVSLØN 9)

I forhold til foregående korrektion er forskellen i livsindkomster lidt større, når der tages højde for forskelle i barselsfravær, hvilket selvfølgelig skyldes, at kvinderne er mere fraværende pga. barsel end mænd. Stigningen er størst, jo længere uddannelsesniveau. Igen modvirkes dette dog noget for den korrigerede faktorlivsindkomst pga. indkomstoverførslen under barselsfraværet.

FAKTISK FAKTORLIVSINDKOMST MED TILBAGETRÆKNING, LEDIGHED, SYGE- OG BARSELSFRAVÆR OG DELTID (LIVSLØN 10) SAMT KORRIGERET FAKTORLIVSINDKOMST MED TILBAGETRÆKNING, LEDIGHED, SYGE- OG BARSELSFRAVÆR OG DELTID (LIVSLØN 11)

Det sidste, vi ser på, er den beregnede livsløn for en person, der er deltidsbeskæftiget i stedet for fuldtidsbeskæftiget. Ifølge FOA's hjemmeside er deltidsansatte i gennemsnit ansat 30 timer om ugen. Vi beregner derfor den faktiske og korrigerede faktorlivsindkomst for en deltidsansat. Sammenligner man faggrupperne direkte som før, finder man ikke overraskende nogenlunde de samme resultater som i sidste korrektion. Men da vi ved, at mange flere i kvindefagene er på deltid end i mandefagene kunne man i stedet sammenligne livsindkomsten for en deltidsansat i et kvindefag (livsløn 11) med livsindkomsten for en ansat i et mandefag (livsløn 9). Dette vil naturligvis gøre forskellene meget større, nemlig 30,8 % for vejtmænd vs. dagplejere & pædagogmedhjælpere, 37,6 % for chauffører vs. SOSU-hjælpere, og 51,4 % for svejsere vs. SOSU assistenter. For at denne sammenligning er relevant må det dog antages, at deltidsbeskæftigelsen blandt de ansatte i kvindefagene er ufrivillig

KORREKTIONERNE SAMLET

For overskuelighedens skyld gentages resultatet for den potentielle faktorlivsindkomst (livsløn1) og den korrigerede faktorlivsindkomst efter alle korrektioner (dog undtaget deltid) (livsløn 9) nedenfor:

Potentiel og korrigeret faktorlivsindkomst

Faggruppe	livsløn1	livsløn9	Procent forskel
Dagpl. & pæd.mh.	10.796.966	10.205.021	5,5
SOSU-hjælper	11.089.077	10.511.859	5,2
SOSU-assistent	12.229.821	11.521.696	5,8
Vejmand	11.689.499	10.938.441	6,4
Lastbilchauffør	12.522.282	11.899.759	5,0
Svejsere	15.380.331	14.362.629	6,6

Procentuel forskel på livsindkomst i kvindefag og mandefag

Faggruppe	livsløn1	livsløn9
Vejm-Dagpl. & pæd.mh.	8,3	7,2
Chauf - SOSU-hjælper	12,9	13,2
Svejsere-SOSU-assistent	25,8	24,7

Hovedkonklusionen er her, at korrektionerne ikke giver så forskellige resultater på tværs af faggrupper, hvorfor der heller ikke er så stor forskel på det samlede forhold mellem faggrupperne. Faktisk er det to af mandefagene – vejtmænd og svejsere – der oplever den største nedgang i livsindkomsten som følge af alle korrektionerne, hvorfor forskellen mellem kvindefag og mandefag bliver lidt mindre for disse grupper efter korrektionerne.

REFERENCER

Deding, M. & K. Wong (2004): Mænds og kvinders løn – en analyse af løngabet 1997-2001.
SFI rapport 04:10.

Det Økonomiske Råd (1991): Dansk økonomi november 1991, København 1991.

Warming, K. (2007): Køn, løn og anerkendelse – En undersøgelse af uligelønnen mellem traditionelle kvinde- og mandefag eksemplificeret ved konkrete sammenligninger af faggrupper med samme længde uddannelse. *FOA- Fag og Arbejde, Roskilde Universitetscenter.*

BILAG

TABEL B1

Efterløn 4.kvartal 2005 indenfor a-kasser

		I alt		Mænd		Kvinder	
			Beregnet gnst. Tilbagetrækningsalder		Beregnet gnst. Tilbagetrækningsalder		Beregnet gnst. Tilbagetrækningsalder
Faglig Fælles a-kasse (3F)	Alder i alt	30738		16947		13791	
	Under 60 år	0		0		0	
	60 år	3850		1888		1962	
	61 år	4895		2565		2330	
	62 år	5686		3068		2618	
	63 år	6068		3462		2606	
	64 år	5935		3412		2523	
	65 år	613	60,62	366	60,83	247	60,36
	65+ år	3692		2186		1506	
Metalarbejdere	Alder i alt	6241		6171		70	
	Under 60 år	0		0		0	
	60 år	656		642		14	
	61 år	882		869		13	
	62 år	1149		1133		16	
	63 år	1322		1308		14	
	64 år	1281		1274		7	
	65 år	160	60,97	158	60,98	1	60,35
	65+ år	791		787		5	
Fag og Arbejde (FOA)	Alder i alt	19179		1862		17317	
	Under 60 år	0		0		0	
	60 år	2402		205		2196	
	61 år	3025		250		2776	
	62 år	3600		349		3251	
	63 år	3815		357		3458	
	64 år	3662		390		3272	
	65 år	424	60,63	38	61,02	386	60,62
	65+ år	2251		272		1979	

NB korrigerer negativ tilvækst med 0

Kilde: Statistikbanken, DST og egne beregninger

Note: det har ikke været muligt at finde eksakte tilbagetrækningstidspunkter for de enkelte faggrupper. I stedet har vi lavet en stiliseret beregning som følger. Ovenfor findes bestanden af personer på efterløn opdelt efter alder for A-kasser fra 4. kvartal 2005 (Statistikbanken, Danmarks Statistik). Hvis vi antager, at tilbagetrækningsmønstret er det samme over kalenderår, og ser bort fra bortfald i bestanden som følge af dødsfald, kan vi ved hjælp af ovenstående beregne nettotilgangen på hvert alderstrin. Ud fra denne nettotilgang beregner vi den gennemsnitlige alder for overgang til efterløn. I beregningerne anvender vi den beregnede gennemsnitlige tilbagetrækningsalder for hhv. kvinder og mænd. Vi anvender tallene fra 3F for vejtmænd og chauffører, tallene for metalarbejdere for svejserne, og tallene for FOA for dagplejere, pædagogmedhjælpere, SOSU-hjælpere og SOSU-assistenten.

TABEL B2
Gennemsnitlig førtidspensionsmodtagelse 2005

		Mænd	Kvinder
20-29 år	Højeste førtidspension	2205	1620
	Forhøjet alm. førtidspension	161	99
	Alm. førtidspension	0	0
	Mellemste førtidspension	1551	1142
	Ny lov om førtidspension	910	687
30-39 år	Højeste førtidspension	4962	3651
	Forhøjet alm. førtidspension	1343	1238
	Alm. førtidspension	0	0
	Mellemste førtidspension	4746	4562
	Ny lov om førtidspension	1556	1783
40-49 år	Højeste førtidspension	7668	6729
	Forhøjet alm. førtidspension	4592	5238
	Alm. førtidspension	0	0
	Mellemste førtidspension	9808	11842
	Ny lov om førtidspension	2874	3425
50-59 år	Højeste førtidspension	11378	10871
	Forhøjet alm. førtidspension	8279	13195
	Alm. førtidspension	0	0
	Mellemste førtidspension	17718	24830
	Ny lov om førtidspension	4676	5425
		84427	96337
i alt 20-59år (hele populationen)		1493373	1463394
Andel på førtidspension		5,65	6,58

Kilde: Statistikbanken DST

Note: Andel på førtidspension er beregnet som summen af personer på forskellige førtidspensioner i forhold til den samlede population.

TABEL B3

Gennemsnitlig andel af året, hvor der modtages dagpenge for ledighed, sygdom eller barsel, 2002-2005

Faggruppe	Alder	Mænd				Kvinder			
		Antal	Dagpenge	Sygedp	Barselsdp	Antal	Dagpenge	Sygedp	Barselsdp
Dagpl. & pæd.mh.	24	17310	2,38	0,19	0,02	29762	2,45	0,21	0,34
	29	6684	4,18	0,3	0,12	11131	6,84	0,49	1,56
	34	2894	6,19	0,43	0,19	10027	7,92	0,67	1,25
	39	1942	7,09	0,6	0,11	13034	6,43	0,66	0,38
	44	1504	6,83	0,74	0,08	15567	4,59	0,66	0,05
	49	1065	6,48	0,64	0,03	15251	3,86	0,72	0
	54	690	7,07	0,82	0	11394	4,5	0,79	0
	59	375	7,79	0,94	0	10625	5,94	0,66	0
	64	75	3,37	0,9	0	2387	2,41	0,56	0
SOSU-hjælper	24	337	1,63	0,68	0,09	8668	3,82	0,72	2,18
	29	558	2,22	0,87	0,16	11109	4,23	0,92	2,75
	34	486	2,35	0,53	0,16	11699	3,93	1,04	1,45
	39	574	3,4	0,88	0,12	13686	3,16	1	0,47
	44	433	2,89	0,95	0,09	13447	2,38	0,99	0,06
	49	347	2,75	0,93	0,05	12446	1,96	1,01	0
	54	327	1,82	0,87	0	9995	1,61	1,06	0
	59	206	2,34	1,55	0	7075	1,26	0,99	0
	64	39	5,01	0,3	0	977	0,56	0,71	0
SOSU-assistent	24	63	2,25	0,56	0,16	2388	1,91	0,64	2,93
	29	313	0,64	0,47	0,34	7033	2,27	0,73	3,99
	34	455	1,58	0,44	0,22	7069	2,16	0,85	2,77
	39	346	1,11	0,84	0,19	7720	1,87	0,88	0,82
	44	367	1,51	0,56	0,03	10452	1,2	0,83	0,11
	49	372	1,45	0,75	0,03	12416	0,84	0,85	0,01
	54	307	1,44	0,96	0	7388	1,01	0,96	0
	59	165	1,35	1,17	0	3521	1,06	0,88	0
	64	17	0,22	0,24	0	415	0,37	0,88	0
Vejmand	24	486	8,56	0,55	0,01	101	8,65	0,57	0,13
	29	673	9,91	0,67	0,15	100	17,16	0,53	1,17
	34	1301	7,88	0,47	0,14	176	18,47	0,65	1,35
	39	2446	5,97	0,52	0,08	329	17,03	1	0,4
	44	3795	5,68	0,52	0,01	454	18,07	0,68	0,1
	49	4088	6,03	0,59	0	473	17,66	0,83	0
	54	3469	7,08	0,58	0	343	17,84	0,86	0
	59	4234	6,08	0,66	0	283	17,75	0,66	0
	64	1844	3,56	0,57	0	51	6,47	1,09	0
Lastbilchauffør	24	40	0,25	0,21	0,07	1	0	0	0
	29	233	0,96	0,53	0,25	15	0,89	1,45	4,43
	34	153	1,9	0,55	0,16	1	0	0	0
	39	108	1,36	0,75	0,11		0	0	0
	44	41	0,6	1,44	0,03		0	0	0
	49	9	0	6,42	0	1	0	0,2	0
	54	8	4,76	2,84	0		0	0	0
	59	12	4,04	0,09	0		0	0	0
	64		0	0	0		0	0	0

TABEL B3 (FORTSAT)

	Mænd				Kvinder				
Svejsers	24	85	1,89	0,69	0,12	1	0	0	15,4
	29	135	5,62	0,85	0,14	3	0	0	4,9
	34	109	3,69	0,83	0,13	12	0,48	0,37	2,53
	39	103	4,18	0,48	0,27	9	1,31	0,36	1,77
	44	25	6,21	0,91	0	7	0	0,04	0
	49	13	0,74	1,49	0		0	0	0
	54	50	2,6	0,62	0	4	0,1	1,8	0
	59	111	4,5	1,15	0		0	0	0
	64	42	0,4	0,6	0		0	0	0

Kilde: Egne beregninger, 5 – års intervaller.

TABEL B4

Livsindkomst for hhv. kvinder og mænd i kvindefag og i mandefag (kr.), 2002-2005

Køn	Faggruppe	Livsløn1	Livsløn2a	livsløn2b	livsløn3a	livsløn3b	livsløn4	livsløn5
Mand	Dagpl. & pæd.mh.	10.647.419	9.599.691	8.810.176	10.230.971	9.825.828	9.021.193	10.074.672
Mand	SOSU-hjælper	11.091.212	10.102.555	9.298.561	10.733.835	10.314.213	9.850.609	10.658.835
Mand	SOSU-assistent	12.426.804	11.251.788	10.338.905	11.883.068	11.354.557	11.096.348	11.826.313
Mand	Vejmand	11.787.840	10.658.444	9.822.333	11.305.506	10.853.767	9.914.981	11.064.057
Mand	Lastbilchauffør	12.522.282	11.407.893	10.532.547	12.054.955	11.563.981	11.198.596	11.972.903
Mand	Svejsers Dagpl. & pæd.mh.	15.380.331	14.057.979	12.951.794	14.689.259	13.967.446	13.539.639	14.426.718
Kvinde	Dagpl. & pæd.mh.	10.837.797	9.717.116	8.934.965	10.411.524	10.013.745	9.204.242	10.271.541
Kvinde	SOSU-hjælper	11.088.998	9.937.669	9.137.101	10.632.077	10.215.881	9.667.170	10.556.393
Kvinde	SOSU-assistent	12.221.709	10.948.550	10.065.947	11.642.958	11.144.727	10.784.503	11.586.421
Kvinde	Vejmand	10.738.613	9.786.514	8.920.199	10.417.794	9.935.851	8.171.029	9.963.596
Kvinde	Lastbilchauffør	ej muligt						
Kvinde	Svejsers	ej muligt						
Køn	Faggruppe	Livsløn6	livsløn7	livsløn8	livsløn9	livsløn10	livsløn11	
Mand	Dagpl. & pæd.mh.	8.963.159	10.058.496	8.956.988	10.057.012	7.262.423	8.221.925	
Mand	SOSU-hjælper	9.759.913	10.631.528	9.751.799	10.629.193	7.906.864	8.725.364	
Mand	SOSU-assistent	11.016.082	11.796.232	11.003.223	11.791.765	8.921.532	9.677.229	
Mand	Vejmand	9.854.204	11.043.787	9.849.198	11.042.194	7.985.836	9.011.746	
Mand	Lastbilchauffør	11.017.428	11.902.973	11.008.732	11.899.759	8.925.999	9.774.674	
Mand	Svejsers Dagpl. & pæd.mh.	13.419.652	14.368.659	13.407.956	14.362.629	10.871.315	11.740.850	
Kvinde	Dagpl. & pæd.mh.	9.144.014	10.254.481	9.103.972	10.245.432	7.381.599	8.398.949	
Kvinde	SOSU-hjælper	9.571.262	10.528.660	9.490.173	10.507.504	7.694.735	8.647.225	
Kvinde	SOSU-assistent	10.693.289	11.554.169	10.557.648	11.510.575	8.560.255	9.477.399	
Kvinde	Vejmand	8.098.454	9.943.019	8.063.363	9.935.231	6.537.862	8.023.215	
Kvinde	Lastbilchauffør							
Kvinde	Svejsers							

TABEL B5

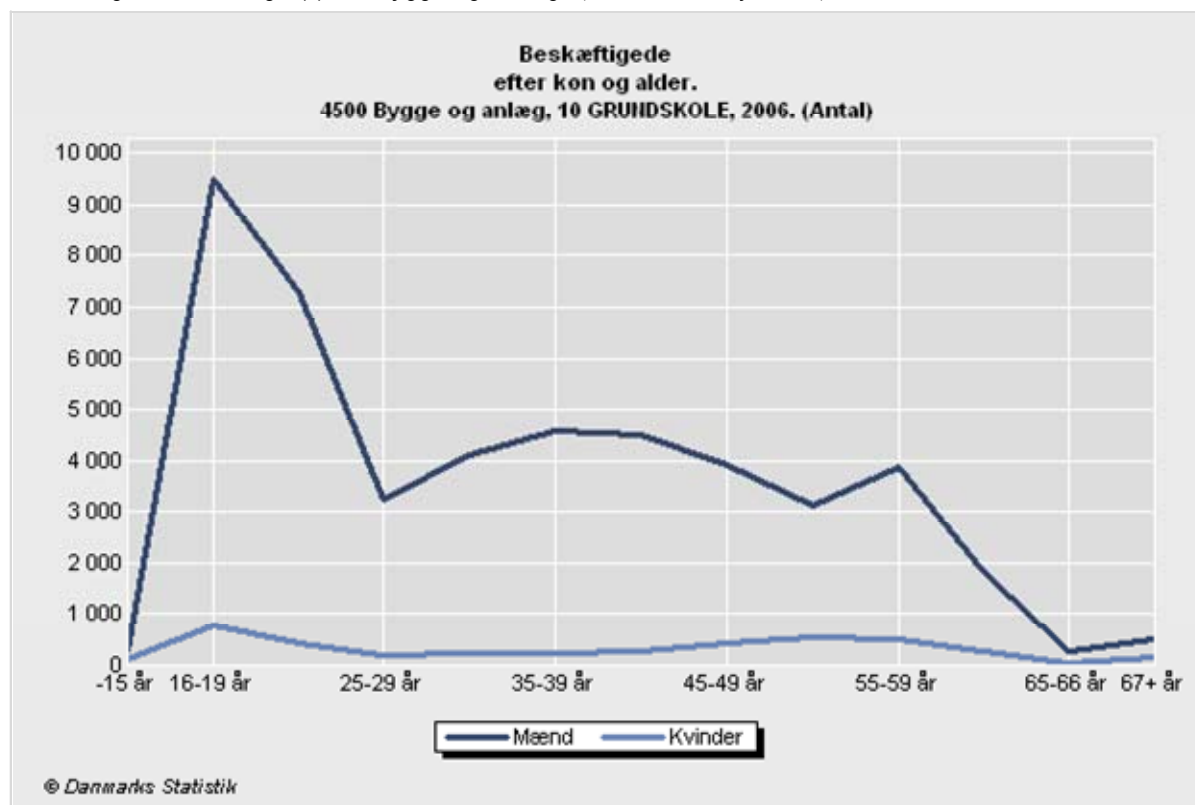
Procentuelle forskelle i livsindkomster kvinder og mænd inden for samme fag, 2002-2005

Køn	Faggruppe	livsløn1	livsløn2a	livsløn2b	livsløn3a	livsløn3b	livsløn4	livsløn5
M-K	Dagpl. & pæd.mh.	-1,8	-1,2	-1,4	-1,7	-1,9	-2	-1,9
M-K	SOSU-hjælper	0	1,7	1,8	1	1	1,9	1
M-K	SOSU-assistent	1,7	2,8	2,7	2,1	1,9	2,9	2,1
M-K	Vejmand	9,8	8,9	10,1	8,5	9,2	21,3	11
M-K	Lastbilchauffør	ej muligt						
M-K	Svejsere	ej muligt						

Køn	Faggruppe	livsløn6	livsløn7	livsløn8	livsløn9	livsløn10	livsløn11
M-K	Dagpl. & pæd.mh.	-2	-1,9	-1,6	-1,8	-1,6	-2,1
M-K	SOSU-hjælper	2	1	2,8	1,2	2,8	0,9
M-K	SOSU-assistent	3	2,1	4,2	2,4	4,2	2,1
M-K	Vejmand	21,7	11,1	22,1	11,1	22,1	12,3
M-K	Lastbilchauffør	ej muligt					
M-K	Svejsere	ej muligt					

FIGUR B1.

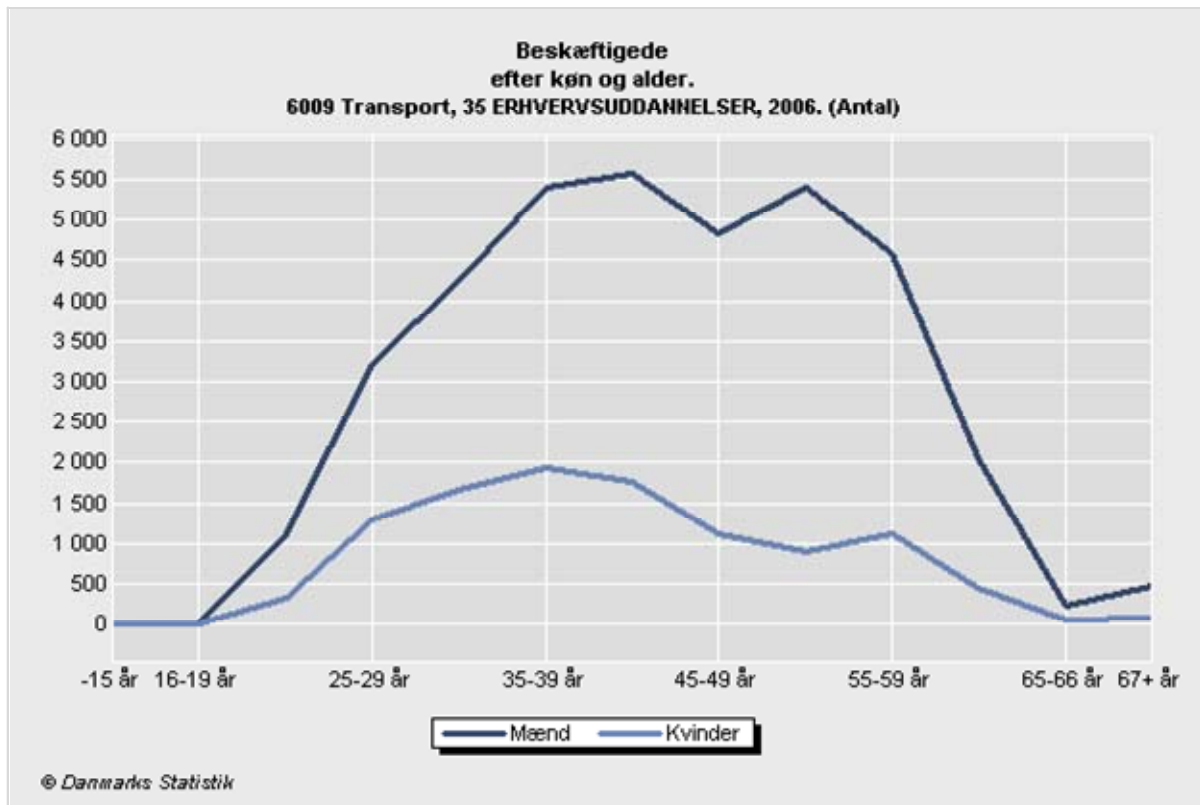
beskæftigelse i hovedgruppen "Bygge og anlæg" (inkluderer vejtmænd)

Kilde: Statistikbanken, Danmarks Statistik

FIGUR B2.

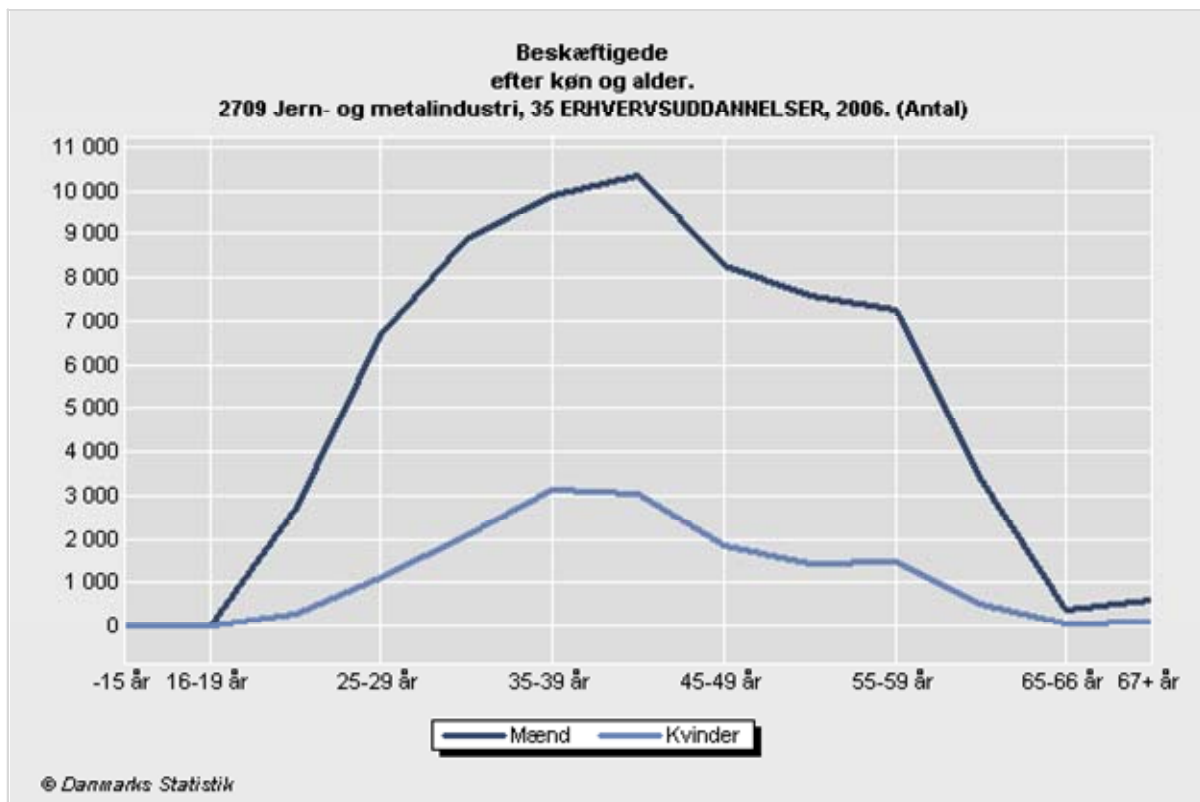
beskæftigelse i hovedgruppen "Transport" (inkluderer lastbilchauffører)

Kilde: Statistikbanken, Danmarks Statistik

FIGUR B3.

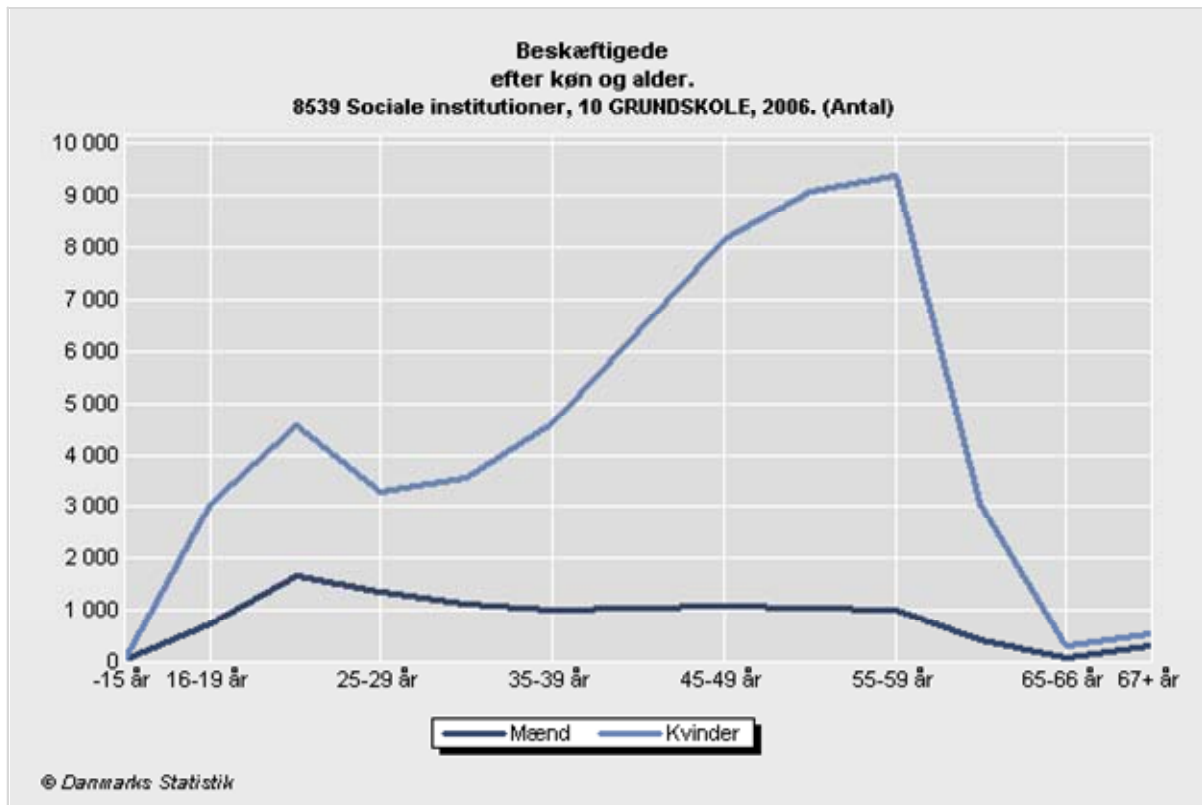
beskæftigelse i hovedgruppen "Jern - og metalindustri" (inkluderer svejsere)

Kilde: Statistikbanken, Danmarks Statistik

FIGUR B4.

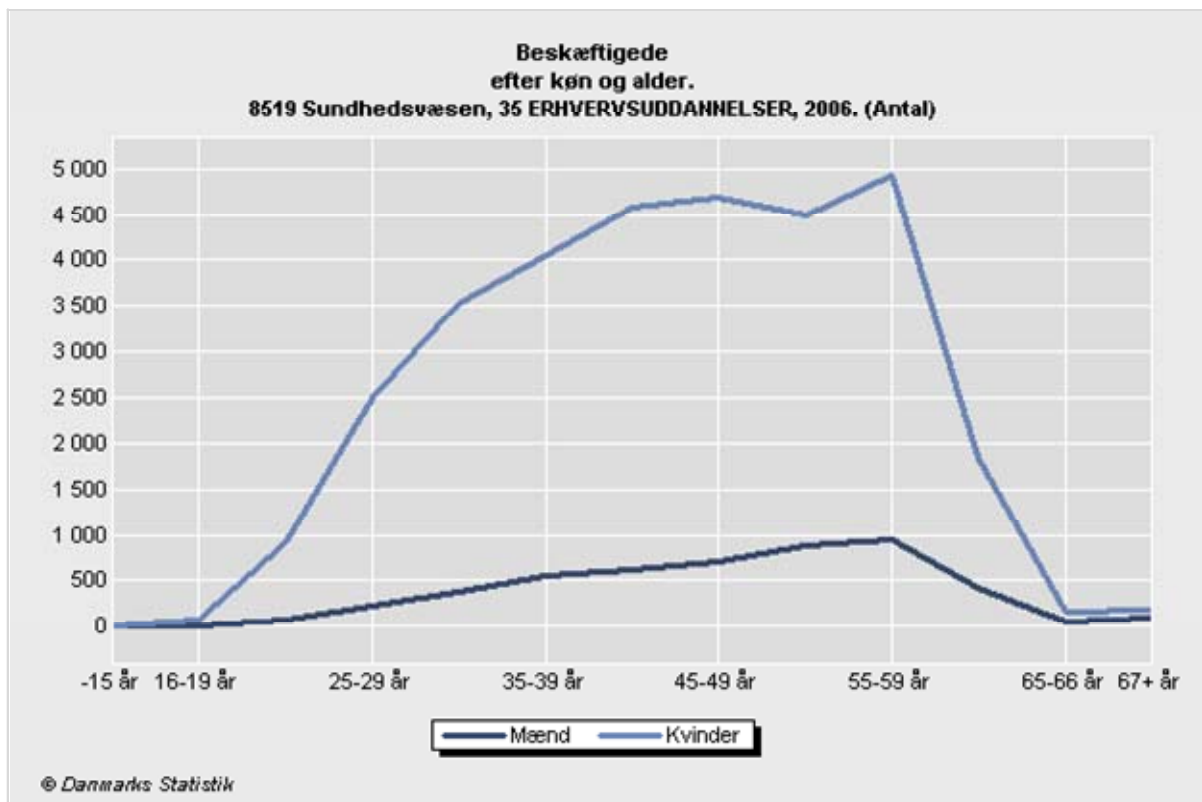
beskæftigelse i hovedgruppen "Sociale institutioner" (inkluderer dagplejere og pædagogmedhjælpere)

Kilde: Statistikbanken, Danmarks Statistik

FIGUR B5.

beskæftigelse i hovedgruppen "Sundhedsvæsen" (inkluderer SOSU-hjælper og assistenter)

Kilde: Statistikbanken, Danmarks Statistik